

Wojciech Korwin
Szymanowski

Wojciech Korwin Szymanowski

- Urodził się w 1841 roku w Młodyniach Dolnych koło Radomia. Ukończył dwa fakultety-rolniczy i prawniczy. Przez większość życia mieszkał i działał w Konopisakch. Ziemianin, uczestnik powstania styczniowego, weteran 1863 r., długoletni współpracownik Towarzystwa Braci Hantke. Zmarł 25.10.1928 roku.

Działalność powstańcza

- Brał udział w powstaniu styczniowym razem z narzeczoną. Jego narzeczona zginęła, a on otrzymał wyrok śmierci. Jednak dzięki interwencji zaprzyjaźnionego oficera, wyrok zamieniono na zesłanie w głąb Rosji. Wojciech uciekł z transportu i wrócił do towarzyszy walki. Niestety, został ponownie aresztowany i kolejny raz groziła mu śmierć. Uwolnienie z Cytadeli zawdzięcza temu samemu oficerowi pod warunkiem zaprzestania działalności powstańczej, a tym samym przeprowadzki pod Warszawę.

Bracia Hantke

- Kiedy bracia Hantke wykupili majątek Konopiska, poprosili Szymanowskiego o zajęcie się nim. Wojciech po stracie narzeczonej, której zdjęcie towarzyszyło mu wszędzie aż do śmierci, wybrał życie samotnie, przyjął propozycję przyjaciela i chętnie przeniósł się do dworku w Konopiskach. Szymanowski został współpracownikiem Towarzystwa Braci Hantke.

Towarzystwo Braci Hantke

- Towarzystwo Braci Hantke podarowało plac pod budowę szkoły w Konopiskach i pod pierwszą remizę strażacką. Parafia otrzymała teren pod powiększenie cmentarza grzebalnego. Alfred i Bernard Hantke oraz Wojciech Korwin Szymanowski byli też m.in. członkami Komitetu Budowy Kościoła.

Opis Wojciecha Korwina Szymanowskiego

- Był mężczyzną wysokim, średniej tuszy, łagodnego usposobienia. Często widywano go jeżdżącego po okolicy małym, jednokonnym powozikiem, przyjaźnie uśmiechającego się do ludzi. Za jego powozikiem lubiły biegać dzieci wiejskie, którym dawał łakocie. Ulubioną rozrywką Wojciecha były polowania w gronie zaprzyjaźnionych myśliwych. Szymanowski był człowiekiem wrażliwym, włączał się we wszelkie akcje pomocy biednym. Myślał nie tylko o stronie materialnej życia, w latach późniejszych mimo choroby i podeszłego wieku, swoim autorytetem wspierał akcje kulturalne, np. powstanie Orkiestry Dętej, Teatru Ludowego.

Starość

- Pośród gospodarzy z Konopisk jego przyjacielem i towarzyszem długich rozmów był niedaleki sąsiad, niegdyś wójt gminy Konopiska-Józef Sączek. Kiedy w starości i chorobie zabrakło grona dawnych przyjaciół, troskliwą opiekę i oparcie znajdował nie tylko ze strony służb, ale i w jego rodzinie. Za jego siły, zapał, miłość do ludzi, ludzie odpłacali mu szacunkiem i uznaniem. Kiedy nie mógł już chodzić, wynoszono go czasem na fotelu na podwórko lub na taras nad gankiem.

Śmierć

- Zmarł 25 października 1928 roku, żył 87 lat. Nie chciał, aby po śmierci pochowano go gdzieś daleko przy krewnych, ale w tej ziemi, której oddał większą część swego życia-w Konopiskach.

Nagrobek

Tablica pamiątkowa

Koniec

Autorzy: Ewa Kowalik, Amelia Bęben, klasa 8B

Źródło: „Konopiska i okolice. Panorama dziejów” Barbara Herba

Zdjęcia: <http://www.parafia-konopiska.pl/znajomi-z-uliczek-ciszy.html?showall=&start=2>